

GYVENIMO ŽODIS

2006 lapkritis

„Palaiminti alkstantys ir trokštantys teisybės: jie bus pasotinti“(Mt 5,6)

Įprastinėje kalboje žodis „teisybė“ primena apie pagarbą žmogaus teisėms, lygybės siekį, teisingą pajamų paskirstymą, įstatymų vykdymą prižiūrinčias institucijas.

Ar apie tokią teisybę kalba Jėzus „Kalno pamoksle“, iš kurio paimtas šis palaiminimas? Be abejo, tačiau ji nuosekliai kyla iš platesnio teisingumo, apimančio darnius santykius, santarvę, taiką.

Alkis ir troškulys išreiškia pirminius kiekvieno individo poreikius, simbolizuoja giluminį žmogaus širdies troškimą - niekada iki galo nepatenkinamą. Pagal Luko Evangeliją Jėzus paprasčiausiai pasakė: „Palaiminti, kurie alkstate“ (Lk 6,21). Tuo tarpu Matas aiškina, kad žmogaus alkis yra alkis Dievo, kuris vienintelis gali pilnai jį pasotinti. Gerai tai suprato šv. Augustinas, savo „*Išpažinimų*“ pradžioje parašęs garsų sakinį: „Viešpatie, sukūrei mus sau, ir nerami mūsų širdis, kol neatsilsės tavyje.“ (Knyga I,1,1).

Pats Jėzus pasakė: „Jei kas trokšta, teateina pas mane ir tegu geria“ (Jn 7,37). Jis, savo ruožtu, maitinosi Dievo valia (plg. Jn 4,34).

Tad teisybė biblijos prasme reiškia gyventi pagal Dievo planą žmonijai: Jis ją sukūrė ir norėjo, kad būtų meilės vienijama šeima.

„Palaiminti alkstantys ir trokštantys teisybės: jie bus pasotinti“.

Teisingumo troškimas bei ieškojimas nuo amžių įrašyti žmogaus sąžinėje, pats Dievas juos įdėjo į jų širdis. Tačiau nepaisant per istoriją pasiektų laimėjimų ir pažangos, kaip dar toli mums iki visiško Dievo plano įgyvendinimo. Karai, kurie vyksta dar ir šiandien, terorizmas, etniniai konfliktai liudija išbuojus socialinę ir ekonominę nelygybę, neteisingumą, neapykantą.

Kliūtys, trukdančios žmonių santarvei, nėra vien teisinės, tai yra, trūkumas įstatymų, tvarkančių bendrabūvį; jos priklauso nuo gilesnių, moralinių, dvasinių nuostatų, nuo to, kaip vertiname žmogų, kuo laikome kitą.

Tas pats ir ekonomikoje: vis daugiau žmonių gyvena neišsivysčiusiuose kraštuose, vis didesnė distancija skiria turtinguosius nuo vargšų, nes nelygiai paskirstomos gėrybės. Tai nėra vien tam tikrų ekonominių sistemų rezultatai, bet taip pat ir visų pirma kultūrinio ir politinio pasirinkimo pasekmė: tai žmogiškas faktas.

Kai Jėzus kviečia atiduoti ir apsiaustą tam, kuris prašo marškinių arba nueiti dvi mylias su tuo, kuris prašo nueiti vieną (plg. Mt 5,40-41), nurodo „kai ką daugiau“, „didesnį teisingumą“, peržengiantį vien teisinę praktiką, tai teisingumas, kuris yra meilės išraiška.

Be meilės, pagarbos žmogui ir dėmesingumo jo poreikiams, asmeniniai santykiai gali būti korektiški, tačiau gali virsti ir formalumu, nesugebančiu veiksmingai atsakyti į žmonių poreikius. Be meilės niekada nebus tikro teisingumo, gėrybių pasidalinimo tarp turtingųjų ir vargšų, dėmesingumo kiekvieno vyro bei moters unikalumui ir konkrečioms jų situacijoms. Gėrybės neįveda pačios; turi judėti širdys ir pajudinti gėrybes.

„Palaiminti alkstantys ir trokštantys teisybės: jie bus pasotinti“.

Kaip gyventi šiuo Gyvenimo Žodžiu?

Laikant artimą tuo, kas jis iš tikrųjų yra: ne vien žmogiška būtybė, turinti savo teises ir pamatinę lygybę kitų atžvilgiu, bet - gyvas Jėzaus atvaizdas.

Mylėti, net jeigu jis ir priešas, ta pačia meile, kuria Tėvas jį myli, ir būti pasiruošus dėl jo pasiaukoti, net iki galo: „Atiduoti gyvybę už savo brolius“ (plg. Jonas Paulius II, *Sollicitudo rei socialis*, n.40).

Gyventi su juo, keičiantis dovanomis, dalinantis materialinėmis ir dvasinėmis gėrybėmis, kad visi taptume viena šeima.

Tada mūsų trokšamas broliškas ir teisingas pasaulis, kokio jo norėjo Dievas, taps tikrove. Jis pats apsigyvens tarp mūsų ir pasotins mus savo buvimu.

„Palaiminti alkstantys ir trokštantys teisybės: jie bus pasotinti“.

Štai kaip vienas darbuotojas pasakoja apie savo atsistatydinimą: „Įmonė, kurioje dirbu, neseniai susijungė su kita tos pačios srities įmone. Po šio suvienijimo manęs paprašė peržiūrėti darbuotojų sąrašą, nes pertvarkius veiklą, trys iš jų turėjo būti atleisti.

Toks sprendimas man neatrodė pagrįstas; priešingai, skubotas, pagreitintas ir visai neatsižvelgiantis į žmogiškas pasekmes minėtiesiems ir jų šeimoms. Ką daryti? Prisiminiau Gyvenimo Žodį. Vienintelis būdas buvo elgtis kaip Jėzus: mylėti pirmam. Pateikiau atsistatydinimo pareiškimą, teigdamas, kad neketinu pasirašyti įsakymo dėl trijų žmonių atleidimo.

Atsistatydinimas nebuvo priimtas, dargi manęs paklausė, koku būdu galvoju įjungti darbuotojus į naują darbų organizavimą. Jau buvau paruošęs naują personalo planą, kuris numato, kaip nesunkiai ir naudingai visi galėtų išsijungti įvairiuose sektoriuose. Planą priėmė ir visi likome dirbti.

Moteryų fokoliaras

Žirgo g. 1-32 10221 Vilnius

Tel. 277 71 18 – El. paštas: czflituania@post.5ci.lt

Vyrų fokoliaras Lyglaukio g. 9B 01215 Vilnius

Tel. 215 35 05 – El. paštas: info@focolare.lt

Leidiny skirtas Fokoliarų judėjimo Lietuvoje reikmėms